

Přišel jsi z dálky

Devítka

1. Přišel jsi z dálky,
písničku v očích, jak ses na mě smál,
naše každodenní hádky
ten úsměv jako vítr vzal,
noc plížila se k ránu
a já ti tála v náruči,
tak jako písek, co se přesypá
tam, kam mu vítr poručí.

R1: Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,
opuštěná s púlnočním větrem nad hlavou.

2. Sedím tu a prohlížím si bílej prach,
stopy tvých kroků v našem souznění,
přinesl's ho na botách,
tuláci po hvězdách se nemění,
jsem pro tebe jen přístav,
ale jsem šťastná, že smím být,
jsem klidná zátoka i chladný stín,
jsem prostě všechno, co chlap musí mít.

R2: Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,
to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.

R2:

3.=1. + [: tam, kam mu vítr poručí ... :]